

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет

Факультет Обліку та аудиту

Кафедра аудиту, ревізії та аналізу

Курсова робота на тему:

**Організація і методика ревізії грошових коштів,
розрахункових та кредитних операцій**

Виконала:

студентка 5 курсу, ОКЕДм-11 групи

галузі знань 0305 «Економіка та підприємство»

спеціальності 7.03050901 «Облік і аудит»

Хованець Т.П.

Керівник:

доктор економічних наук, професор Пушкар М. С.

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____

_____

_____

(підпис) (прізвище та ініціал)

План

Вступ

1. Економічна суть, завдання та значення обліку грошових коштів.
2. Значення, завдання та методи ревізії розрахункових операцій.
3. Ревізія розрахунків з постачальниками, покупцями та іншими дебіторами і кредиторами.
4. Перевірка претензійних сум і правильність списання дебіторської та кредиторської заборгованості.

Висновки

Список використаних джерел

Вступ

Важко переоцінити роль грошей у ринковій економіці, коли переважна більшість економічних відносин між людьми так чи інакше відбувається в грошовій формі. Грошові кошти - це найбільш ліквідні активи. Вони присутні як на початку та в кінці облікового циклу, який включає придбання товарів, виконання робіт, виробництво продукції, надання послуг, фінансову та інвестиційну сторони діяльності підприємства.

Грошові кошти - один з найважливіших об'єктів дослідження бухгалтерського обліку. Саме за допомогою грошових коштів відбувається акумуляція факторів виробництва та забезпечується кругообіг та обіг основного та оборотного капіталів. З грошовими коштами пов'язані найрізноманітніші господарські операції, а саме: придбання сировини, матеріалів, основних засобів, виплата заробітної плати, матеріальної допомоги, реалізації продукції, сплата податків тощо. В сучасних умовах господарювання, коли життєздатність підприємства визначається розміром і структурою його оборотних активів, грошовим коштам приділяється особлива увага.

Грошові кошти – це найбільш ліквідна категорія активів, яка забезпечує підприємству найбільший ступінь ліквідності і відповідно свободу вибору. Грошові кошти являють собою початок та кінець господарсько-фінансового циклу.

1.Економічна суть, завдання та значення обліку грошових коштів.

Грошові кошти визначені Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку М(С)БО 7 «Звіт про рух грошових коштів» наступним чином: «Грошові кошти складаються з готівки в касі і депозитів до запитання». [1, с. 105].

Грошові кошти є найбільш ліквідними активами. Вони присутні на початковому та кінцевому етапах облікового циклу, який включає придбання товарів, виробництво продукції, виконання робіт, надання послуг, а також отримання виручки.

Згідно з П(С)БО 4 «Звіт про рух грошових коштів» під грошовими коштами розуміють готівку, кошти на рахунках в банках та депозити до запитання [2, с. 5] .

В багатьох наукових джерелах вказані різні підходи до визначення такого поняття, як „грошові кошти”. Щоб розуміти сутність грошових коштів, потрібно проаналізувати терміни провідних вітчизняних і зарубіжних вчених в різних літературних виданнях.

З макроекономічних позицій Базилевич В.Д., Баластрик Л.О. розглядають грошові кошти як засоби, які знаходяться в народному господарстві в готівковій і безготівковій формах і виконують функції засобів обігу, платежу і накопичення.

Гальчинський А.С., Єщенко П.С., Палкін Ю.І. визначають грошові кошти як засоби збереження вартості й на цій основі використовуються як посередник обіму товарів і послуг.

Бутинець Ф. Ф. надає визначення грошовим коштам згідно з П(С)БО 4: це готівка, кошти на рахунках в банку та депозити до запитання [5, с.354] .

Пушкар М.С. розглядає грошові кошти як грошові знаки національної і іноземної валюти які є платіжними засобами [7, с.72].

Ткаченко Н.М. вважає, що це необхідні для забезпечення господарської діяльності підприємства кошти, що зберігаються в касі або на рахунках в банку [10, с. 478] .

З аналітичного погляду Савицька Г.В. наводить наступне визначення: грошові кошти - це кошти, що зберігаються в касі або на рахунках в банку. Грошові кошти, що знаходяться на рахунках в банку, не приносять доходу, їх потрібно мати в наявності на рівні безпечного мінімуму [9, с. 299] .

З фінансової точки зору Г.Г. Кірейцев визначає грошові кошти складовими оборотних активів, їх обсяги, шляхи надходження та вибуття залежать в першу чергу, від зміни обсягів виробничих запасів, стану дебіторської і кредиторської заборгованості, платежів до бюджету [10, с. 72] .

Американський вчений Дж. К. Ван Хорн вважає [8, с.84], що "рух грошових коштів фірми являє собою безперервний процес". Активи фірми являють собою чисте використання коштів, а пасиви - чисті джерела. Обсяг коштів коливається в часі в залежності від обсягу продажів, інкасації дебіторської заборгованості, капітальних витрат і фінансування. Дж. К. Ван Хорн підкреслює, що поняття грошових коштів та грошових потоків можна трактувати по-різному в залежності від завдань аналізу. Як правило, грошові кошти і грошові потоки розглядають як готівку або робочий оборотний капітал, тобто у вузькому або широкому тлумаченні цього поняття

Арістотель (384-322 рр. до н. е.), який вважав гроші продуктом угоди між людьми. Цей погляд на походження грошей виявився дуже стійким і зберігся до нашого часу.

Видатний німецький економіст Г. Кнапп (1842—1926 рр.), який у своїй праці "Нариси державної теорії грошей" стверджує, що гроші — це продукт права.

Відомий грецький історик і філософ Ксенофонт (430—355 рр. до н. е.) написав цілу низку наукових робіт, серед яких є і трактат «Економікос», де

описано зразкове, на його думку, господарство. Ксенофонт, досліджуючи гроші, виділяє такі їх функції: засіб обігу, засіб нагромадження.

А. Сміт визначав гроші, як особливий товар, який стихійно виділився з усієї маси товарів. Але сутність грошей він не зрозумів, бо зводив її до ролі посередника в обміні товарів.

В основу своєї теорії походження грошей К. Маркс поклав тезу про те, що гроші — це продукт товарного виробництва. Отже, появу грошей він пов'язує з об'єктивним процесом розвитку товарного виробництва товарного обміну, що супроводжує його, оскільки товарне виробництво неможливе без обміну [5, с. 45].

Як ми бачимо з вище наведеного, в кожного автора є свій підхід до трактування терміну «грошові кошти». Не зважаючи на це у всіх визначеннях зустрічається визначення матеріальної основи — „гроші”, „кошти”, „знаки”, „засоби” і місце їх зберігання — на банківських рахунках, чи в касі підприємства.

Сутність інформації про реальний рух грошових коштів майже не дозволяє здійснювати цілісне управління капіталом організації.

Основні завдання обліку грошових коштів:

- здійснювати контроль за зберіганням, вчасним надходженням і витрачанням отриманих в установах банку грошових коштів відповідно до їх цільового призначення;
- вчасно і правильно оформлювати документи і відобразити на рахунках бухгалтерського обліку операції про рух грошових коштів;
- проводити інвентаризацію грошових коштів та відобразити результати інвентаризації на рахунках бухгалтерського обліку[4, с. 32].

Управління надходженнями та витрачаннями коштів полягає в пришвидшенні погашення дебіторської заборгованості, недовготривалого інвестування грошових коштів у цінні папери, які дуже просто реалізуються.

Дійове управління залишками грошових коштів на рахунках полягає в забезпеченні грошовими коштами виконання поточних операцій, підтримувати необхідного резерву коштів для того, щоб здійснювати непередбачувані платежі (як міра передбачливості) а також для того, щоб мати ліквідні кошти, не втрачаючи можливість зоробітку додаткового прибутку, приймаючи участь в незапланованих фінансових операціях [11, с. 38].

Грошові кошти на поточних рахунках майже не приносять доходу, оскільки коли вони збільшуються також збільшуються втрати доходів від інвестицій, але тим не менше підвищується ліквідність. Саме тому, втрати доходів від більш вигідних вкладень розглядаються як плата за підвищення ліквідності. Згідно законодавства "Про організацію роботи по готівковому обігу установами банків України" всі підприємства, об'єднання, організації і установи, незалежно від організаційно-правових форм і сфери своєї діяльності, зобов'язані зберігати вільні грошові кошти в установах банків на поточних рахунках різного характеру [10 , с. 42].

Поточні рахунки - це рахунки які, відкриваються в уповноважених установах банків підприємствами усіх видів та форм власності, а також їх відокремленими підрозділами для зберігання грошових коштів та здійснення усіх видів операцій за цими рахунками відповідно до чинного законодавства України [10, с. 45].

У процесі господарської діяльності підприємства безперервно здійснюється зміна залишків грошових коштів на рахунках у банку - збільшення або зменшення грошових коштів. На поточний рахунок підприємства надходить виручка за реалізовану продукцію, позика банку, дебіторська заборгованість (повернення боргу від наших боржників), аванси всіх видів, гроші з каси при оплаті тощо. Це прибуткова частина поточного рахунку, тобто по дебету поточних рахунків. З поточного рахунку

відбуваються усі види безготівкових платежів, видаються суми для виплати заробітної плати, та на оплату по відрядженню і господарські витрати тощо.

Залишок грошових коштів на рахунку зменшується в наступних випадках: в міру придбання матеріалів і відповідних послуг для виробництва готової продукції, при погашенні заборгованості постачальникам. Після реалізації запасів готової продукції виникає вхідний готовий потік, з'являються і рахунки дебіторів (тобто виникає заборгованість покупців підприємству). Після оплати рахунків покупцями дебіторська заборгованість зменшується, а потік грошових надходжень збільшується. Але боржники часто затримують оплату поставок відвантаженої їм продукції, тому надходження грошових коштів може виникнути лише через деякий час.

Облік грошових коштів має дуже важливе значення, не залежно від того де він ведеться чи в касі, чи на рахунках в банку, бо у розпорядженні підприємства яке випускає продукцію, виконує роботу, або надає послуги є грошові кошти за якими повинен бути встановлений жорсткий контроль.

Щоб правильно вести облік розрахункових операцій, треба їх чітко формулювати в первинних документах і докладно розписувати суми платежу.

Отже, правильна побудова обліку грошових коштів дає можливість забезпечити інформацію про їхню наявність, цілеспрямоване використання і контроль за збереженням.

2. Значення, завдання та методи ревізії розрахункових операцій.

В умовах становлення ринкових відносин в Україні важливим фактором, який позитивно впливає на стабілізацію фінансового становища держави, є розв'язання проблеми розрахунково-платіжної дисципліни. Правильна організація розрахункових операцій забезпечує сталість грошового обігу у державі і найбільш ефективний вплив фінансових важелів на подальший розвиток суспільного виробництва.

Ревізія та контроль розрахункових операцій створені не тільки для виявлення допущених недоліків і відмічати позитивні явища у їх організації, але і попереджувати неправильне використання грошей і формування незаконних і недоцільних розрахункових взаємовідносин. У зв'язку з цим за станом розрахункової дисципліни у кожному господарстві повинен бути встановлений систематичний контроль на всіх етапах здійснення розрахункових операцій.

Від своєчасності розрахунків неабиякою мірою залежить здобуток здійснення усієї виробничої та фінансової діяльності різних підприємств, установ чи організацій, що пов'язані з розрахунковими взаємовідносинами. Коло цих взаємовідносин досить широке.

Завдання ревізії розрахункових і кредитних операцій є:

- перевірка своєчасності розрахунків із бюджетом, перерахування заборгованості кредиторами і стягнення належних сум із дебіторів;
- додержання умов договорів поставок і підяду, фактів сплатення надміру стягнених із підприємства або не сплачених йому сум стану обліку розрахунків, вірогідності облікових та звітних даних про наявність і зміни сум дебіторської й кредиторської заборгованостей.

Для успішного вирішення цих запитань рекомендується контролювати спочатку операції за підзвітними сумами, потім розрахунки з підрядниками та постачальниками, заготівельними організаціями й іншими покупцями. Потім

потрібно перевірити розрахунки з бюджетом, органами соціального забезпечення і соціального страхування та іншими кредиторами та дебіторами.

Контроль і ревізія розрахункових операцій покликані не тільки визначити допущені недоліки і відмічати позитивні явища у їх підприємства, але і попереджувати неправильне використання коштів і формування недоцільних і незаконних розрахункових взаємин. У зв'язку з цим за станом розрахункової дисципліни у кожному господарстві повинен бути встановлений систематичний контроль на всіх етапах здійснення розрахункових операцій.

Під час проведення ревізії використовуються різні способи і прийоми перевірки. Метод ревізії — це сукупність методичних прийомів контролю процесів розширеного відтворення суспільно необхідного продукту і дотримання його законодавчого регулювання. Найчастіше на практиці під час ревізії розрахункових операцій використовуються такі специфічні прийоми контролю, як:

- інвентаризація — це спосіб фактичної перевірки наявності цінностей, інвентаризація розрахунків полягає у виявленні фактичних залишків суми на рахунках. У акті наслідків інвентаризації розрахунків слід вказати назви проінвентаризованих рахунків, записати суми непогодженої і простроченої дебіторської і кредиторської заборгованості і безнадійних боргів;
- службове розслідування — сукупність прийомів перевірки додержання працівниками правових актів. Використовується при виявленні зловживань, порушень;
- прийоми документального контролю, здійснюючи перевірки від фактів до документів і, навпаки від документів до фактів.

При перевірці первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку та звітності за суттю відображених в них господарських операцій, їх законності, змісту і доцільності можна виявити достовірність даних, реальність і доцільність здійснення операцій, їх правильність і законність і відповідність самих документів відображеним операціям.

Зустрічна перевірка господарських операцій за первинними і обліковими реєстрами та документами полягає у тому, що зіставляють декілька примірників одного й того ж документа, записи по взаємних розрахунках у окремих підрозділах підприємства, що ревізується, або у різних організаціях. Цей прийом дає можливість встановити реальність і повноту відображення господарських операцій у первинних документах і облікових реєстрах.

3. Ревізія розрахунків з постачальниками, покупцями та іншими дебіторами і кредиторами.

Реальність фінансової звітності може бути забезпечена лише після ретельної перевірки (інвентаризації) всіх статей. А тому ревізор починає з інвентаризації та перевірки стану розрахункових операцій, аналізуючи матеріали інвентаризації. Інвентаризації розрахунків полягає у виявленні на рахунку залишків сум. У акті наслідків інвентаризації розрахунків слід вказати найменування проінвентаризованих рахунків, записати суми непогодженої і простроченої кредиторської і дебіторської заборгованості, а також безнадійних боргів. За вказаними видами заборгованості до акта інвентаризації розрахунків повинна додаватися довідка з зазначенням суми заборгованості, за що вона рахується, з якого часу і на підставі яких документів.

Таким чином, аналіз матеріалів інвентаризації розрахунків дає можливість ревізору, зосередити увагу на більш аргументованій ревізії розрахунків, за якими встановлені різні розходження.

Розрізняють наступні категорії дебіторської і кредиторської заборгованості:

- 1) поточна;
- 2) неоплачена в строк;
- 3) заборгованість зі строком давності, що минув;
- 4) спірна, безнадійна.

Ревізія починається з інвентаризації розрахунків з постачальниками і покупцями.

За кожним дебітором і кредитором слід встановити дату створення боргу, причини виникнення заборгованість, винних осіб і прийняти міру, що вживається для стягнення боргів. Крім того, слід перевірити стан справ, переданих у суд або арбітраж, рішення, прийняті відносно них.

Особливу увагу ревізору доцільно на випадки приховування на рахунках дебіторів і кредиторів нестач та крадіжок, псування і браку товарів та інших втрат, віднесення дебіторської заборгованості на інші статті балансу.

На практиці трапляються випадки привласнення товарно-матеріальних цінностей, недозавантажених постачальниками порівняно з супровідними документами або не повністю оприбуткованих покупцями.

Основним документом, який визначає правовий режим таких розрахункових взаємовідносин постачальників і підприємств – споживачів щодо поставки товарів народного споживання, а також підрядчиків, є договір. Перевірці розрахунків з кожним постачальником в підрядчиком повинно виступати на перший план вивчення наявності договірних основ таких взаємовідносин, у ході якого встановлюють юридичну обґрунтованість, правильність оформлення договорів, планів фінансування, проектно-кошторисної документації, титульних списків. Особливо ефективним є контроль за вказаними операціями на переддоговірній стадії їх виникнення, що повинні забезпечити насамперед керівник і головний бухгалтер підприємства.

При перевірці вказаних питань безпосередньо вивчають розрахункові операції з кожним постачальником і підрядником. Для цього шляхом перевірки записів за журналом – ордером №6 з рахунку 631 “Розрахунки з вітчизняними постачальниками” і розрахунково-платіжними документами виявляють дату виникнення і характер кожної операції, поставки, обґрунтованість застосування цін, тарифів і надбавок, своєчасність і повноту оприбуткування матеріальних цінностей, своєчасність і обґрунтованість пред’явлення претензій і своєчасність розрахунків. У разі необхідності можна застосувати контрольну інвентаризацію матеріальних цінностей, що поступили, зустрічну звірку розрахунково-платіжних документів і документів щодо оприбуткування цих цінностей, зустрічну звірку документів і записів на об’єкті ревізії і у постачальника, опитування посадових осіб, їх письмові пояснення тощо.

У всіх випадках доцільно звертати увагу на реальність кредиторської та дебіторської заборгованості постачальникам, її відповідність даним періодичної і річної фінансової звітності і Головної книги.

Обов'язково по заборгованості з кожним постачальником виявляють дотримання термінів позовної давності. Під час ревізії розрахунків з постачальниками і покупцями, як правило, застосовують прийом вибіркової перевірки документів і записів у облікових реєстрах. Ревізору слід встановити правильність відображення на статтях балансу відповідних залишків заборгованості. Для цього зіставляють залишки по кожному виду розрахунків на одну і ту ж дату за даними аналітичного обліку з залишками по синтетичного рахунку №631 “ Розрахунки з вітчизняними постачальниками ”, Головної книги і фінансової звітності. У випадку розходжень слід перевірити реальність і документальну обґрунтованість заборгованості по кожному постачальнику. Такі розходження можуть бути внаслідок занедбаності обліку розрахункових операцій або результатом зловживань. У випадку виявлення безнадійної заборгованості, у позові якої суд відмовив, слід виявити мотиви відмови, і обґрунтованість позову. Виявлені факти нестягненої простроченої дебіторської заборгованості і порушень розрахункової дисципліни бажано узагальнити у нагромаджу вальній відомості.

На основі транспортних документів, а також проведених актів перевірки з ревізор встановлює повноту і своєчасність оприбуткування або списання у витрати товарно-матеріальних цінностей. Контролюється також і журнал реєстрації використаних доручень. Перевіряють чи товар фактично оприбуткований на підприємстві, чи здано у бухгалтерію звіт і чи зроблений на його підставі запис у реєстр аналітичного обліку. Перевірені документи, записи у реєстрах бухгалтерського обліку ревізор відмічає, після чого переконується у правильності підсумків і сальдо у облікових реєстрах за період, що підлягає ревізії.

Ще одним важливим моментом ревізії є ревізія розрахунків з бюджетом. Існуюча в Україні податкова служба покликана здійснювати жорсткий

контроль за правильність вирахування сум платежів і своєчасністю їх перерахування у доход державного бюджету.

Загальними питаннями, що мають перевірятися при проведенні ревізії розрахунків із бюджетом, є:

1. повнота і правильність визначення баз оподаткування;
2. правильність застосування ставок податків і інших платежів, а також арифметичних підрахунків при нарахуванні платежів;
3. законність і обґрунтованість застосування пільг при сплаті податків у бюджет і повнота і своєчасність сплати платежів у бюджет;
4. правильність відображення бухгалтерських проведень по нарахуванню і сплаті платежів;
5. правильність відображення і своєчасність подання в податкову адміністрацію форм звітності по видах платежів;
6. правильність ведення аналітичного і синтетичного обліку та записів у головній книзі і балансі підприємства.

Під час ревізії розрахунків з бюджетом за платежами та податками особливу увагу ревізор звертає на порядок ведення податкового обліку, в тому числі правильність та законність визнання витрат та доходів валовими. Основним предметом дослідження тут є бухгалтерські розрахунки, книги обліку придбання та продажу товарів.

В разі виявлення прострочки ревізор повинен встановити причину прострочки, а також на чий рахунок було віднесено суму нарахованої пені та штрафів і які заходи прийняті до осіб, винних у несвоєчасному перерахуванні коштів.

4. Перевірка претензійних сум і правильність списання дебіторської та кредиторської заборгованості.

Заборгованість по претензіям і заборгованість, списана на збитки, перевіряється суцільним способом. По кожній сумі такої заборгованості слід перевірити:

- I. правильно чи не правильно віднесені суми на рахунок дебіторів по претензіям і чи підтверджені претензії відповідними документами;
- II. по претензіях до транспортних організацій — наявність комерційних актів на недостачу товарів або відповідних поміток на транспортних накладних, до постачальників — наявність правильно оформлених актів;
- III. реальність щодо одержаних сум, віднесених на рахунок дебіторів по претензіям;
- IV. претензіям;
- V. правильність і своєчасність оформлення претензій і пред'явлення позовів.

Слід мати на увазі, що відповідальність за оформлення претензійних документів покладена на керівника і головного бухгалтера організації(підприємства);

- a. як здійснюється контроль за своєчасністю пред'явлення рекламаций і позовів, за строками проходження позовів у судах і арбітражах, а також
- b. стягненням боргів по виконавчих документах;
- c. які рішення прийнято по претензійних справах в органах суду і арбітражу.

У разі відмови або неповного задоволення позовів слід вивчити причини і виявити винних осіб у нанесенні організації матеріальної шкоди;

- чи дотримується встановлений Законом України “ Про оподаткування прибутку підприємства” порядок списання на фінансові результати сум дебіторської заборгованості, що визнана безнадійною;
- чи є у наявності по кожній списаній сумі всі необхідні підтвердження.

Безнадійна заборгованість — заборгованість, яка відповідає будь-якій з прелічених ознак;

- заборгованість за зобов'язаннями, термін позовної давності по якій минув;
- заборгованість, яка не погашена внаслідок нестачі майна фізичної або юридичної особи, визнаної банкрутом за порядком, установленим законодавством, або юридичної особи, яка ліквідується;
- заборгованість, яка не погашена внаслідок нестачі коштів, які отримані від реалізації на відкритих аукціонах майна позичальника, переданого під заставу як забезпечення цієї заборгованості, за умови, що інші юридичні дії кредитора за примусовим стягненням іншого майна позичальника не дозволить в повному обсязі покрити заборгованість;
- заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з непередбачуваними обставинами, підтвердженими за встановленим порядком; п
- прострочена заборгованість померлих фізичних осіб, а також встановлених у судовому порядку безвісно відсутніми, померлими або недієздатними, а також заборгованість фізичних осіб, засуджених до позбавлення волі.

В цій ситуації слід звернути увагу на правильність списання сум безнадійної заборгованості на валові витрати, а також на відповідність і законність порядку врегулювання такої заборгованості.

По всіх безнадійних боргах (що рахуються на балансі і списаних на фінансовий результат) слід встановити, чому така заборгованість стала можливою, хто у цьому винний і прийняти заходи щодо покарання за законом і відшкодуванню нанесеної шкоди. Усі суми незаконно і необґрунтовано віднесені на фінансовий результат повинні бути відновлені за належністю і стягнені, якщо строк позовної давності дозволяє. Ретельна перевірка законності

і обґрунтованості пред'явлених претензій, особливо по виявлених під час приймання від постачальника вантажів, нестачах, втратах у дорозі, пересортицях, розходженнях щодо якості і сортності продукції, а також уважне вивчення наслідків розгляду цих претензій у відповідних інстанціях і причини відмови у задоволенні позовів відносно них дозволяють ревізору виявити завуальовані крадіжки та інші зловживання.

Основною причиною списання на фінансові результати дебіторської заборгованості найчастіше буває закінчення строку позовної давності. Такі борги іноді довго числяться на балансі як дебіторська заборгованість. Їх можна виявити за незмінності сальдо і відсутності протягом тривалого часу оборотів на особовому рахунку або в оборотній відомості якого-небудь дебітора. До списання на фінансові результати дебіторської заборгованості у зв'язку із завершенням строку позовної давності повинні бути обов'язково звірені розрахунки і оформлений відповідний акт.

Перебіг строку позовної давності починається з дня виникнення права на позов, тобто з дня, коли юридична особа узнала або повинна була знати про порушення свого права.

Існують декілька претензій:

- ✓ до постачальника і підрядників за виявлені під час перевірки їх рахунків завищення обсягів виконаних робіт, недопоставку матеріальних цінностей, завищення цін і тарифів, завищення сум внаслідок арифметичних помилок, за невідповідність якості товарів стандартам або технічним умовам, за простої з вини постачальника;
- ✓ до транспортних організацій за нестачу вантажів понад норми природного убутку, утворену у дорозі, і за зайво сплачені суми під час перевезення вантажів;
- ✓ за санкції (штрафи, пені, неустойки) за недодержання договірних умов, визнані платниками або присуджені судом;
- ✓ до банків відносно сум, помилково списаних з розрахункового, валютного і інших рахунків.

Оскільки цей етап ревізії є особливо важким і проблематичним із-за зіткнення інтересів кількох сторін, тому його вирішенню слід виділити більше уваги, особливо якщо її наявність викликає появу витрат на погашення пені або штрафу за прострочення платежу (наприклад по розрахунках за податками та платежами до бюджету).

Висновки

Грошові кошти - один з найважливіших об'єктів дослідження бухгалтерського обліку. Саме за допомогою грошових коштів відбувається акумуляція факторів виробництва та забезпечується кругообіг та обіг основного та оборотного капіталів. З грошовими коштами пов'язані найрізноманітніші господарські операції, а саме: придбання сировини, матеріалів, основних засобів, виплата заробітної плати, матеріальної допомоги, реалізації продукції, сплата податків тощо. В сучасних умовах господарювання, коли життєздатність підприємства визначається розміром і структурою його оборотних активів, грошовим коштам приділяється особлива увага.

Сутність інформації про реальний рух грошових коштів майже не дозволяє здійснювати цілісне управління капіталом організації.

Управління надходженнями та витрачаннями коштів полягає в пришвидшенні погашення дебіторської заборгованості, недовготривале інвестування грошових коштів у цінні папери, які дуже просто реалізуються.

Особливу увагу ревізору доцільно на випадки приховування на рахунках дебіторів і кредиторів нестач та крадіжок, псування і браку товарів та інших втрат, віднесення дебіторської заборгованості на інші статті балансу.

В разі виявлення прострочки ревізор повинен встановити причину прострочки, а також на чий рахунок було віднесено суму нарахованої пені та штрафів і які заходи прийняті до осіб, винних у несвоєчасному перерахуванні коштів.

Список використаних джерел:

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 7 «Звіт про рух грошових коштів» від 01.01.2012 р. // Електронний ресурс. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_019
2. Положення стандарт «Звіт про рух грошових коштів» від 01.01.2012 р. // Електронний ресурс. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_019
3. Положення про ведення касових операцій у національній валюті України (затверджено постановою правління НБУ 19.02.2001 р. №72 зі змінами від 01.08.2001 р. №311)
4. Інструкція "Про безготівкові розрахунки в національній валюті", затв. Постановою Правління НБУ від 29.03.2001 року № 135, з подальшими змінами згідно Постанови Правління НБУ від 1 серпня 2001 року №318
5. Бутинець Ф.Ф. та ін. Інформаційні системи бухгалтерського обліку. Підручник. – Житомир: ПП „Рута”, 2002. – 544 с.
6. Бутинець Ф.Ф. Аудит: Підручник. - Житомир: ПП „Рута”, 2002. - 672 с.
7. Пушкар М.С. Фінансовий облік: Підручник. – Тернопіль: Карт-бланш, 2002. – 628 с
8. Райзберг Б.А., Лозовский Л.Ш., Стародубцева Э.Б. Современный экономический словарь. - М.: ИНФРА-М, 1999.-479 с.
9. Фінансовий менеджмент: навч. посібник: /За ред. проф. Г.Г. Кірейцева.- Київ: ЦУЛ, 2002.-496 с.
10. Цал-цалко Ю.С. Холод І. Економіка підприємства. Навч. посібник. – Житомир: ЖІТІ, 2000. – 388 с.

Текст(44829):

Міністерство освіти і науки України Тернопільський національний економічний університет Факультет Обліку та аудиту Курсова робота на тему Організація і методика ревізії грошових коштів, розрахункових та кредитних операцій Виконав: студентка 5 курсу, ОКЕДМ-11 групи Італія Ізень 0305 «Економіка та підприємство» спеціальності 7.03050901 «Облік і аудит» Хрванець Т.П. Керівник: доктор економічних наук, професор Пушкар М. С. Кількість балів: Оцінка: ECTS Члени комісії

Значення, завдання та методи ревізії розрахункових операцій Ревізія розрахунків з поставальниками, покупцями та іншими дебіторами і кредиторами. Перевірка претензійних сум і правильність списання дебіторської за кредиторської заборгованості. Контроль та ревізія безготівкових розрахунків підприємств. Використання джерел Вступ. Важко переоцінити роль грошей у ринковій економіці, коли переважна більшість економічних відносин між людьми так чи інакше відбувається в грошовій формі. Грошові кошти - це найбільш ліквідні активи. Вони присутні як на початку та в кінці облікового циклу, який включає придбання товарів, виконання робіт, виробництво продукції, надання послуг. фінансову та інвестиційну сторони діяльності підприємства. Грошові кошти - один з найважливіших об'єктів дослідження бухгалтерського обліку. Саме за допомогою грошових коштів відбувається акумуляція факторів виробництва та забезпечується кругообіг та обіг основного та оборотного капіталів. З грошовими коштами

Журнал:

[10:07:28] Go Найдено 1% совпадений по адресу: http://vaidichaika.com/19240701411562/buhgaterskiy-oblik-ta-audit-kontrol-reviziya-koshiv-iskovogo-priprachennya

[10:07:29] Ya Найдено 1% совпадений по адресу: http://naib.oe.edu.ua/2012/plavnye-revizuyuyuyuy-holykovyho-oblyu-v-ukrayni

[10:07:38] Ya Найдено 1% совпадений по адресу: http://www.beshtefrat.com/2014/04/

[10:07:45] **ВНИМАНИЕ!** Уникальность может быть определена некорректно! (Обнаружено ошибок: 30%)

[10:07:45] Уникальность текста 79% (Пропигнорировано подстановок: 0%) (Пропигнорировано шпегат: 57%)